

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

ו. תורה אור השלם

1. וזבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל ויבש הבנני בקרבו ויהיה למס: שופטים א ל

2. וזבולן עם חרף נפשו למות ונפקלי על מרומי שדה: שופטים יח
3. עמיס הר יקראו שם וזבחו וזבחי צדק כי שפע ימים ייקדו ושפוני טמוני חול: דברים לג ט
4. כי עזר עזובה תהיה ואשקולו וישקמה אשורו בצרורים יגרשה ויקרונו מתקרו: צפניה ב ד

5. וחסרתו דמיו מפיו וישקציו מבין שניו וישאר גם הוא לאלהינו ויהיה סאלף ביהודה ויקרונו כביבוס: זכריה ט ז
6. והוא נבול בני דן ויקחמו עם לשם וילכדו אותה ויבאו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם: יחזקאל טו ז
7. כן אדם יען אשר אקרה צר על ירושלים האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה חחרבה: יחזקאל כו ב

8. ויאמר י לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבר יעיר: בראשית כה כ
9. יחן רשע כל למד צדק בארץ נכחות יעל וכל יקאה גאות: ישעיהו כו י
10. אל תתן י מאי רשע וזממו אל תפק ירמונו סלה: תהלים קמ ט

רבינו חננאל

דמדליא בקראת דנהרא, פירוש סבכת כפת הנחר.

ואישתכח כוויי גרסי: רקא דנהרא. שפת הנחר גזרה מן הנחר אף ליפורי וישנת בראש החר: כי שכי איניש הכל. כשמת אדם גדול צבבל: ספדי ליה הסס. צבצריא: ששך. צבל צמילוף א"ת צ"ש: ושס לו צקס. יאל לו שס צבצריא: וכי מסקי ארון. של מת מצבל לקוצרו צבצריא: אמרו בני. הספדנין קורין צבצריא: אהובי שרידים. אהובי ישראל: וישני רקס לאו וקבלו הרוגו עומק. מתי צבל העמוקה: ר' יוצר עלה מצבל לארץ ישראל ומת שס צבצריא: [ארץ זני. ארץ ישראל: גידלה צעשועיה. של שנער: צביצורה. צעשועיה: לא הרוש אס יושני קטרון. שצחה לחלוק ועבר על מה שאמר הקב"ה לא מחיה כל נשמה (דברים כ) והניח לגור שס ציניהם ולהעלות להם מס: על מדוסי. על מזלו שנמדד לו מן השמים מדה שאינו חפץ בה: קוטן לדינין לך. כל אחי וכו' צריבין לך: על ידי חלון. חלון עולה מן היס להרים ולזבעין צדמו תכלת וגמכר צדמים יקריס: עמיס הר יקראו. מכל השבטים יתקבלו להרין לקנות שפוני טמוני חשב. ספון חשב צלשון צביימא: טריס. דג סקורין טוויניא: זכויס לנכה. יואל מן החול כדלמר ציליאוס השצת (שבת טו:). וסול של זבולון חשב משאר חולות ורואו לזכוכית לנכה: מי מודיעני. על זאת לנת לי דמיס: כל המולא חלון ונטולו צבל דמים אינו מלליס: ש"ס יצחו וצחי זדק. כלשר אסור גול צעולה כך לא יגולו ממך כלום שחס יטול שזה פרוטה צבל דמים מתקלקל הצניעה והחול ולא יעיל כלום: זכח חלב ודבש. העיסי אולעין תאניס והדבש נטוף מהן והחלב זכ מן העיסי ונעשים כמין חלב: ששה עשר מיל. ד' פסקאות: לדידי חזי לי זכח חלב ודבש דכל ארץ ישראל. צבל מקוס שהוא שס. ואס צבת לרפוש יחד היו כמצי כווי עד אקרא דמולבקיני שס מקוס: אקרא. מקוס מעבר הנחר וצלע"ו פורט"ו: עדיפי ליה. חצניי ליה: יסד סקועה. לרעה: אחידה מגדל שיר. כצושת מגדל שיר: והסירוסו דמיו מפיו וגו'. גבי צור כמצי שהוא ראש לאדוס: גלייא (א) צמילא ראשי ע"ז הס לאדוס: כיצוסי. היא ירושלים: והיא אדוס לאלופי יהודה ועקרון מהיה צית תמלוד צירושלים: לשס. עיר שכיצו בני דן: זו פמייס. שמש ירדן יואל כדלמר מר ירדן יואל מנערת פמייס (צמרות דף נה): מטרופולין. לשון יון אימא של מלכות. מטר"א אס. פולין לשון סררה כדלמר מר עד שצלו דיופלי מהעיר שני שריס (תענית דף יח:): דמרי. סמגדלין שס דני מלכיס: אמלאה סררה. רישא דקרא יען אמרה צור על ירושלים אמלאה סררה עכשו אמלאה מחורכה: (י) רשע. זה עשו: צארץ נכוחוס יעול. את ירושלים יחריב: אמר יצחק להקב"ה יוחן רשע זה (ס) עשו אמר לו הקדוש ברוך הוא רשע הוא: יצחק: צל לוד זדק. כלומר אין אדם יכול ללמד עליו זדק: אמר לו. הקב"ה: צארץ נכוחוס יעול. כלומר עמד להחריב את ארץ ישראל: אמר. יצחק אס כן צל ראה גאות ה': וממו אל ספק. אל תוליעו נכוחוס יעול. זכס כמין

שמובה ראייתה. שהיו שס גנות ופרדסים: דכל הנמשל (פרומה) ממך בלא דמים אין מועי"ה. דכתיב שס יצחו וצחי זדק וגול לא מהיה צבצח: מראמריות (ה) וקרקסילאוס. י"מ צמי עזדות כוכבים ומכנה אונן טרעא"ל לשון חרפה וקרקסילאוס רואה לומר צית הססא צלשון ערז וקסה לומר שאונן מקומות מטופפות יכול ללמוד שס מורה אלא ודאי לשממה היא צמורה צימינו ורואה לומר צמים סממאספסיס שס לוועד של עונדי עזדות כוכבים: הא

א(רבה) חמת זו חמי גרר רתת זו מבריא כינרת זו גינוסר ולמה נקרא שמה רתת (ג) שאפילו ריקנין שבה מלאין מצות כרמון רבי ירמיה אמר רתת שמה ולמה נקרא שמה מבריא שיושבת בטבורה של ארץ ישראל (רבא) אמר רתת שמה ולמה נקרא שמה מבריא שמובה ראייתה אמר ועירא קטרון זו ציפורי ולמה נקרא שמה ציפורי שיושבת בראש ההר כצפור וקטרון ציפורי היא והא קטרון בחלקו של זבולון הואי דכתיב זבולון לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלול וזבולון מתרעם על מדותיו הוה שנאמר זבולון עם חרף נפשו למות מה מעם משום דנתלתי על מרומי שדה אמר זבולון לפני הקב"ה רבונו של עולם לאחיי נתת להם שדות וכרמים ולי נתת הרים וגבעות לאחיי נתת להם ארצות ולי נתת ימים ונהרות אמר לו כולן צריכין לך ע"י חלון שנאמר (עמיס הר יקראו) ושפוני טמוני חול תני רב יוסף שפוני זה חלון טמוני זה מרית חול זו זכוכית לבנה אמר לפני רבונו של עולם מי מודיעני (ב) אמר לו (ג) ישם יובחו ובחי צדק סימן זה יהא לך כל הנגול ממך בלא דמים אינו מועיל בפרקמטיא שלו כלום ואי סלקא דעתך קטרון זו ציפורי אמאי מתרעם על מדותיו והא הואי ציפורי מילתא דעדיפא טובא וכי תימא דלית בה זבת חלב ודבש והאמר ריש לקיש לדידי חזי לי זבת חלב ודבש דציפורי והוויא ששה עשר מיל על ששה עשר מיל וכו"ל דלא נפישא דידיה כדאחווה (ה) והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן לדידי חזי לי זבת חלב ודבש דכל ארעא דישאל והוויא כמכי כווי עד אקרא דתולבקיני עשרין ותרתיין פרסי אורכא ופותיא שיחא פרסי אפ"ה שדות וכרמים עדיפא ליה דיקא נמי דכתיב (ז) ונתלתי על מרומי שדה ש"מ אמר רבי אבהו (ח) ועקרון תעקר זו קסרי בת אדום שהיא יושבת בין החולות והיא היתה יתד תקועה לישראל בימי יוונים וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום היו קורין אותה אחידת מגדל (ט) שיר אמר רבי יוסי בר חנינא מאי דכתיב (י) והסירותי דמיו מפיו ושקוציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והסירותי דמיו מפיו זה בית (כ) במיא שלהן ושקוציו מבין שניו זה בית גליא שלהן ונשאר גם הוא לאלהינו אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבאדום (ו) והיה כאלוף ביהודה ועקרון כיבוסי אלו (ל) טראטיות וקרקסיות שבאדום שעתידין שרי יהודה ללמד בהן תורה ברבים (א) אמר רבי יצחק (לשם זו פמייס עקרון תעקר זו קסרי בת אדום שהיא היתה מטרופולין של מלכיס איכא דאמרי דמרכי בה מלכי ואיכא דאמרי דמוקמי מינה מלכי קסרי וירושלים אס יאמר לך אדם חרבו שתיהן אל תאמן ישבו שתייהן אל תאמן חרבה קסרי וישבה ירושלים חרבה ירושלים וישבה קסרי תאמן סררה חרבה (א) אמ מליאה זו חרבה זו אמ מליאה זו חרבה זו רב נחמן בר יצחק אמר מהכא (ו) ולאום מלאום יאמן ואמר רבי יצחק מאי דכתיב יוחן רשע כל למד צדק אמר יצחק לפני הקב"ה רבש"ע יוחן עשו אמר לו רשע הוא אמר לו כל למד צדק אמר לו בארץ נכוחות יעול אמר לו אס כן כל יראה גאות ה' ואמר רבי יצחק מאי דכתיב (י) אל תתן ה' מאוויי רשע וזממו אל תפק ירומו סלה אמר יעקב לפני הקב"ה רבונו של עולם אל תתן לעשו הרשע תאות לבו וזממו אל תפק זו גרממיא

א(רבה) חמת זו חמי גרר רתת זו מבריא כינרת זו גינוסר ולמה נקרא שמה רתת (ג) שאפילו ריקנין שבה מלאין מצות כרמון רבי ירמיה אמר רתת שמה ולמה נקרא שמה מבריא שיושבת בטבורה של ארץ ישראל (רבא) אמר רתת שמה ולמה נקרא שמה מבריא שמובה ראייתה אמר ועירא קטרון זו ציפורי ולמה נקרא שמה ציפורי שיושבת בראש ההר כצפור וקטרון ציפורי היא והא קטרון בחלקו של זבולון הואי דכתיב זבולון לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלול וזבולון מתרעם על מדותיו הוה שנאמר זבולון עם חרף נפשו למות מה מעם משום דנתלתי על מרומי שדה אמר זבולון לפני הקב"ה רבונו של עולם לאחיי נתת להם שדות וכרמים ולי נתת הרים וגבעות לאחיי נתת להם ארצות ולי נתת ימים ונהרות אמר לו כולן צריכין לך ע"י חלון שנאמר (עמיס הר יקראו) ושפוני טמוני חול תני רב יוסף שפוני זה חלון טמוני זה מרית חול זו זכוכית לבנה אמר לפני רבונו של עולם מי מודיעני (ב) אמר לו (ג) ישם יובחו ובחי צדק סימן זה יהא לך כל הנגול ממך בלא דמים אינו מועיל בפרקמטיא שלו כלום ואי סלקא דעתך קטרון זו ציפורי אמאי מתרעם על מדותיו והא הואי ציפורי מילתא דעדיפא טובא וכי תימא דלית בה זבת חלב ודבש והאמר ריש לקיש לדידי חזי לי זבת חלב ודבש דציפורי והוויא ששה עשר מיל על ששה עשר מיל וכו"ל דלא נפישא דידיה כדאחווה (ה) והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן לדידי חזי לי זבת חלב ודבש דכל ארעא דישאל והוויא כמכי כווי עד אקרא דתולבקיני עשרין ותרתיין פרסי אורכא ופותיא שיחא פרסי אפ"ה שדות וכרמים עדיפא ליה דיקא נמי דכתיב (ז) ונתלתי על מרומי שדה ש"מ אמר רבי אבהו (ח) ועקרון תעקר זו קסרי בת אדום שהיא יושבת בין החולות והיא היתה יתד תקועה לישראל בימי יוונים וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום היו קורין אותה אחידת מגדל (ט) שיר אמר רבי יוסי בר חנינא מאי דכתיב (י) והסירותי דמיו מפיו ושקוציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והסירותי דמיו מפיו זה בית (כ) במיא שלהן ושקוציו מבין שניו זה בית גליא שלהן ונשאר גם הוא לאלהינו אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבאדום (ו) והיה כאלוף ביהודה ועקרון כיבוסי אלו (ל) טראטיות וקרקסיות שבאדום שעתידין שרי יהודה ללמד בהן תורה ברבים (א) אמר רבי יצחק (לשם זו פמייס עקרון תעקר זו קסרי בת אדום שהיא היתה מטרופולין של מלכיס איכא דאמרי דמרכי בה מלכי ואיכא דאמרי דמוקמי מינה מלכי קסרי וירושלים אס יאמר לך אדם חרבו שתיהן אל תאמן ישבו שתייהן אל תאמן חרבה קסרי וישבה ירושלים חרבה ירושלים וישבה קסרי תאמן סררה חרבה (א) אמ מליאה זו חרבה זו אמ מליאה זו חרבה זו רב נחמן בר יצחק אמר מהכא (ו) ולאום מלאום יאמן ואמר רבי יצחק מאי דכתיב יוחן רשע כל למד צדק אמר יצחק לפני הקב"ה רבש"ע יוחן עשו אמר לו רשע הוא אמר לו כל למד צדק אמר לו בארץ נכוחות יעול אמר לו אס כן כל יראה גאות ה' ואמר רבי יצחק מאי דכתיב (י) אל תתן ה' מאוויי רשע וזממו אל תפק ירומו סלה אמר יעקב לפני הקב"ה רבונו של עולם אל תתן לעשו הרשע תאות לבו וזממו אל תפק זו גרממיא

א(רבה) חמת זו חמי גרר רתת זו מבריא כינרת זו גינוסר ולמה נקרא שמה רתת (ג) שאפילו ריקנין שבה מלאין מצות כרמון רבי ירמיה אמר רתת שמה ולמה נקרא שמה מבריא שיושבת בטבורה של ארץ ישראל (רבא) אמר רתת שמה ולמה נקרא שמה מבריא שמובה ראייתה אמר ועירא קטרון זו ציפורי ולמה נקרא שמה ציפורי שיושבת בראש ההר כצפור וקטרון ציפורי היא והא קטרון בחלקו של זבולון הואי דכתיב זבולון לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלול וזבולון מתרעם על מדותיו הוה שנאמר זבולון עם חרף נפשו למות מה מעם משום דנתלתי על מרומי שדה אמר זבולון לפני הקב"ה רבונו של עולם לאחיי נתת להם שדות וכרמים ולי נתת הרים וגבעות לאחיי נתת להם ארצות ולי נתת ימים ונהרות אמר לו כולן צריכין לך ע"י חלון שנאמר (עמיס הר יקראו) ושפוני טמוני חול תני רב יוסף שפוני זה חלון טמוני זה מרית חול זו זכוכית לבנה אמר לפני רבונו של עולם מי מודיעני (ב) אמר לו (ג) ישם יובחו ובחי צדק סימן זה יהא לך כל הנגול ממך בלא דמים אינו מועיל בפרקמטיא שלו כלום ואי סלקא דעתך קטרון זו ציפורי אמאי מתרעם על מדותיו והא הואי ציפורי מילתא דעדיפא טובא וכי תימא דלית בה זבת חלב ודבש והאמר ריש לקיש לדידי חזי לי זבת חלב ודבש דציפורי והוויא ששה עשר מיל על ששה עשר מיל וכו"ל דלא נפישא דידיה כדאחווה (ה) והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן לדידי חזי לי זבת חלב ודבש דכל ארעא דישאל והוויא כמכי כווי עד אקרא דתולבקיני עשרין ותרתיין פרסי אורכא ופותיא שיחא פרסי אפ"ה שדות וכרמים עדיפא ליה דיקא נמי דכתיב (ז) ונתלתי על מרומי שדה ש"מ אמר רבי אבהו (ח) ועקרון תעקר זו קסרי בת אדום שהיא יושבת בין החולות והיא היתה יתד תקועה לישראל בימי יוונים וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום היו קורין אותה אחידת מגדל (ט) שיר אמר רבי יוסי בר חנינא מאי דכתיב (י) והסירותי דמיו מפיו ושקוציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והסירותי דמיו מפיו זה בית (כ) במיא שלהן ושקוציו מבין שניו זה בית גליא שלהן ונשאר גם הוא לאלהינו אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבאדום (ו) והיה כאלוף ביהודה ועקרון כיבוסי אלו (ל) טראטיות וקרקסיות שבאדום שעתידין שרי יהודה ללמד בהן תורה ברבים (א) אמר רבי יצחק (לשם זו פמייס עקרון תעקר זו קסרי בת אדום שהיא היתה מטרופולין של מלכיס איכא דאמרי דמרכי בה מלכי ואיכא דאמרי דמוקמי מינה מלכי קסרי וירושלים אס יאמר לך אדם חרבו שתיהן אל תאמן ישבו שתייהן אל תאמן חרבה קסרי וישבה ירושלים חרבה ירושלים וישבה קסרי תאמן סררה חרבה (א) אמ מליאה זו חרבה זו אמ מליאה זו חרבה זו רב נחמן בר יצחק אמר מהכא (ו) ולאום מלאום יאמן ואמר רבי יצחק מאי דכתיב יוחן רשע כל למד צדק אמר יצחק לפני הקב"ה רבש"ע יוחן עשו אמר לו רשע הוא אמר לו כל למד צדק אמר לו בארץ נכוחות יעול אמר לו אס כן כל יראה גאות ה' ואמר רבי יצחק מאי דכתיב (י) אל תתן ה' מאוויי רשע וזממו אל תפק ירומו סלה אמר יעקב לפני הקב"ה רבונו של עולם אל תתן לעשו הרשע תאות לבו וזממו אל תפק זו גרממיא

א(רבה) חמת זו חמי גרר רתת זו מבריא כינרת זו גינוסר ולמה נקרא שמה רתת (ג) שאפילו ריקנין שבה מלאין מצות כרמון רבי ירמיה אמר רתת שמה ולמה נקרא שמה מבריא שיושבת בטבורה של ארץ ישראל (רבא) אמר רתת שמה ולמה נקרא שמה מבריא שמובה ראייתה אמר ועירא קטרון זו ציפורי ולמה נקרא שמה ציפורי שיושבת בראש ההר כצפור וקטרון ציפורי היא והא קטרון בחלקו של זבולון הואי דכתיב זבולון לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלול וזבולון מתרעם על מדותיו הוה שנאמר זבולון עם חרף נפשו למות מה מעם משום דנתלתי על מרומי שדה אמר זבולון לפני הקב"ה רבונו של עולם לאחיי נתת להם שדות וכרמים ולי נתת הרים וגבעות לאחיי נתת להם ארצות ולי נתת ימים ונהרות אמר לו כולן צריכין לך ע"י חלון שנאמר (עמיס הר יקראו) ושפוני טמוני חול תני רב יוסף שפוני זה חלון טמוני זה מרית חול זו זכוכית לבנה אמר לפני רבונו של עולם מי מודיעני (ב) אמר לו (ג) ישם יובחו ובחי צדק סימן זה יהא לך כל הנגול ממך בלא דמים אינו מועיל בפרקמטיא שלו כלום ואי סלקא דעתך קטרון זו ציפורי אמאי מתרעם על מדותיו והא הואי ציפורי מילתא דעדיפא טובא וכי תימא דלית בה זבת חלב ודבש והאמר ריש לקיש לדידי חזי לי זבת חלב ודבש דציפורי והוויא ששה עשר מיל על ששה עשר מיל וכו"ל דלא נפישא דידיה כדאחווה (ה) והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן לדידי חזי לי זבת חלב ודבש דכל ארעא דישאל והוויא כמכי כווי עד אקרא דתולבקיני עשרין ותרתיין פרסי אורכא ופותיא שיחא פרסי אפ"ה שדות וכרמים עדיפא ליה דיקא נמי דכתיב (ז) ונתלתי על מרומי שדה ש"מ אמר רבי אבהו (ח) ועקרון תעקר זו קסרי בת אדום שהיא יושבת בין החולות והיא היתה יתד תקועה לישראל בימי יוונים וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום היו קורין אותה אחידת מגדל (ט) שיר אמר רבי יוסי בר חנינא מאי דכתיב (י) והסירותי דמיו מפיו ושקוציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והסירותי דמיו מפיו זה בית (כ) במיא שלהן ושקוציו מבין שניו זה בית גליא שלהן ונשאר גם הוא לאלהינו אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבאדום (ו) והיה כאלוף ביהודה ועקרון כיבוסי אלו (ל) טראטיות וקרקסיות שבאדום שעתידין שרי יהודה ללמד בהן תורה ברבים (א) אמר רבי יצחק (לשם זו פמייס עקרון תעקר זו קסרי בת אדום שהיא היתה מטרופולין של מלכיס איכא דאמרי דמרכי בה מלכי ואיכא דאמרי דמוקמי מינה מלכי קסרי וירושלים אס יאמר לך אדם חרבו שתיהן אל תאמן ישבו שתייהן אל תאמן חרבה קסרי וישבה ירושלים חרבה ירושלים וישבה קסרי תאמן סררה חרבה (א) אמ מליאה זו חרבה זו אמ מליאה זו חרבה זו רב נחמן בר יצחק אמר מהכא (ו) ולאום מלאום יאמן ואמר רבי יצחק מאי דכתיב יוחן רשע כל למד צדק אמר יצחק לפני הקב"ה רבש"ע יוחן עשו אמר לו רשע הוא אמר לו כל למד צדק אמר לו בארץ נכוחות יעול אמר לו אס כן כל יראה גאות ה' ואמר רבי יצחק מאי דכתיב (י) אל תתן ה' מאוויי רשע וזממו אל תפק ירומו סלה אמר יעקב לפני הקב"ה רבונו של עולם אל תתן לעשו הרשע תאות לבו וזממו אל תפק זו גרממיא

א(רבה) חמת זו חמי גרר רתת זו מבריא כינרת זו גינוסר ולמה נקרא שמה רתת (ג) שאפילו ריקנין שבה מלאין מצות כרמון רבי ירמיה אמר רתת שמה ולמה נקרא שמה מבריא שיושבת בטבורה של ארץ ישראל (רבא) אמר רתת שמה ולמה נקרא שמה מבריא שמובה ראייתה אמר ועירא קטרון זו ציפורי ולמה נקרא שמה ציפורי שיושבת בראש ההר כצפור וקטרון ציפורי היא והא קטרון בחלקו של זבולון הואי דכתיב זבולון לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלול וזבולון מתרעם על מדותיו הוה שנאמר זבולון עם חרף נפשו למות מה מעם משום דנתלתי על מרומי שדה אמר זבולון לפני הקב"ה רבונו של עולם לאחיי נתת להם שדות וכרמים ולי נתת הרים וגבעות לאחיי נתת להם ארצות ולי נתת ימים ונהרות אמר לו כולן צריכין לך ע"י חלון שנאמר (עמיס הר יקראו) ושפוני טמוני חול תני רב יוסף שפוני זה חלון טמוני זה מרית חול זו זכוכית לבנה אמר לפני רבונו של עולם מי מודיעני (ב) אמר לו (ג) ישם יובחו ובחי צדק סימן זה יהא לך כל הנגול ממך בלא דמים אינו מועיל בפרקמטיא שלו כלום ואי סלקא דעתך קטרון זו ציפורי אמאי מתרעם על מדותיו והא הואי ציפורי מילתא דעדיפא טובא וכי תימא דלית בה זבת חלב ודבש והאמר ריש לקיש לדידי חזי לי זבת חלב ודבש דציפורי והוויא ששה עשר מיל על ששה עשר מיל וכו"ל דלא נפישא דידיה כדאחווה (ה) והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן לדידי חזי לי זבת חלב ודבש דכל ארעא דישאל והוויא כמכי כווי עד אקרא דתולבקיני עשרין ותרתיין פרסי אורכא ופותיא שיחא פרסי אפ"ה שדות וכרמים עדיפא ליה דיקא נמי דכתיב (ז) ונתלתי על מרומי שדה ש"מ אמר רבי אבהו (ח) ועקרון תעקר זו קסרי בת אדום שהיא יושבת בין החולות והיא היתה יתד תקועה לישראל בימי יוונים וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחום היו קורין אותה אחידת מגדל (ט) שיר אמר רבי יוסי בר חנינא מאי דכתיב (י) והסירותי דמיו מפיו ושקוציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והסירותי דמיו מפיו זה בית (כ) במיא שלהן ושקוציו מבין שניו זה בית גליא שלהן ונשאר גם הוא לאלהינו אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבאדום (ו) והיה כאלוף ביהודה ועקרון כיבוסי אלו (ל) טראטיות וקרקסיות שבאדום שעתידין שרי יהודה ללמד בהן תורה ברבים (א) אמר רבי יצחק (לשם זו פמייס עקרון תעקר זו קסרי בת אדום שהיא היתה מטרופולין של מלכיס איכא דאמרי דמרכי בה מלכי ואיכא דאמרי דמוקמי מינה מלכי קסרי וירושלים אס יאמר לך אדם חרבו שתיהן אל תאמן ישבו שתייהן אל תאמן חרבה קסרי וישבה ירושלים חרבה ירושלים וישבה קסרי תאמן סררה חרבה (א) אמ מליאה זו חרבה זו אמ מליאה זו חרבה זו רב נחמן בר יצחק אמר מהכא (ו) ולאום מלאום יאמן ואמר רבי יצחק מאי דכתיב יוחן רשע כל למד צדק אמר יצחק לפני הקב"ה רבש"ע יוחן עשו אמר לו רשע הוא אמר לו כל למד צדק אמר לו בארץ נכוחות יעול אמר לו אס כן כל יראה גאות ה' ואמר רבי יצחק מאי דכתיב (י) אל תתן ה' מאוויי רשע וזממו אל תפק ירומו סלה אמר יעקב לפני הקב"ה רבונו של עולם אל תתן לעשו הרשע תאות לבו וזממו אל תפק זו גרממיא

טבעת ברזל * שטומין צחוטמה של אפקה ומשכנת צו וממך חוקה אינה משמרת כי אס צו: גרממיא

מסורת הש"ס

- א) נעין פריש"י ובערוך ערך שרד פי' אושבי תלמידי חכמים וישני ציבת המרש של טבריא ופי' הערוך מנואר על פי מה דלמר הס"ם בחולין ק"ג. א"ח שרד אלא מ"ח שאלמר וצבריים אשכ"ה קודא"ל (ג) מ"ק (כה: א) (ז"ל רבא) (ד) צבצריא מ. עירובין יט. מגילה כ. סנהדרין ל"ג. (ה) ז"ל רבא (ו) תכונות ק"ל: (ז) תכונות ק"ל: ע"ש. (ח) ז"ל צור כר בני ע"י ובערוך ערך אחר גרים שד פי' מגדל שפויס צו לפניס שדיס פ"ח מגדל שהוא ממוקם שצד"ט (ט) צבצרון ערך המגדל הארץ צבצרו ודכוהו שמי תיבות. (י) צבצרות נה. (יא) פסקים מב. (יב) מנחות מד. (יג) ז"ל שס לפני ד"ה. (יד) ז"ל וצבצרו ע"ש. (ט) ע"י למה: רשע זה.

גליון הש"ס

רש"י ד"ה זממו כ"ו. שטומין צחוטמה של אפקה. שבת דף נ"ג ע"ב.

הגהות הב"ח

- א) ג"מ פי' מודיעני על זאת אמר לו וכו' שכל העול: (ב) שם דמיו מפיו זה בית כריא שבת: (ג) רש"י ד"ה גלייא כריא ראשי: (ד) ד"ה אמלאה וכו' מטרופולין סררה: וחריב מ"ה יוחן קט"ו: (ה) תר"ה טראטיות י"מ בני כ"ל ופי' וקרקסיות נמקט וכו' מקומות מטופפות ויעל"ל ללמוד וכו' וקרקסיות וקרקסיות דכח רואה לומר מביס י"ב עיין שבת דף ק"ג. ופי"ק דע"ז דף י"ג ע"ב:

לעיו רש"י

טוויניא. טוה. פורט"ו [פורט"ו]. נמל. מטר"א. אס.

מוסף רש"י

- כי נח נפשיה דרבי יודא. רבי יוצר היה מצבל וכה עול וגול צארץ ישרא, והייט דקאמר ארץ שבער הרה וילדה ארץ שבער גידלה שעשועיה. ואכסי קרי ליה רבי יוצר ורב זילא (מ"ק כה). אוי נא לה אמרה רתת. יטולה לומר כן. רקת היא צבצורה (סס). כמבי כווי עד אקרא דתולבקיני כפתרץ כל התקומות תפער לכן (תכונות ק"ב). ופוחיא. רובח (בבוח ופוחיא). אמלאה חחרבה. רישא דקרא יען אמרה צור ירושלים חלח וכו' נגור ועקב חלח, א"ח מלכות עשה מתקיים חדי (סס) לא טוה צבצורה. כוה קס זה טפל (בראשית כו ב).